

PC

Juf, mag ik een statafeltje?

Meesters en juffen moeten de lengte van de onderbenen van hun leerlingen regelmatig opmeten. Zo wordt voorkomen dat kinderen aan een te hoge tafel moeten zitten.

Ellen van Gaalen

Amsterdam/Delft

Dat een goede plek voor kinderen belangrijk is, bewijst het verhaal van een groep 3-leerling. Een juf beklagde zich erover dat het jongetje tijdens de les steeds ging staan. Totdat hij een passend stoeltje en tafeltje kreeg.

Ergonomisch adviseur Renate de Bruin kreeg het verzoek een statafel voor het jongetje te regelen. „Ik zei dat ik dat best wilde doen, maar dat ik ook eens wilde meten welke maat stoel en tafel hij nodig had.”

Het jongetje zat aan 'geel' meubilair; een tafel en stoel voor kinderen in groep 3, het eerste setje met lades waar de leerlingen hun etuis en werkboeken in kunnen leggen. Maar eigenlijk had hij paars meubilair nodig, een set voor kleuters zonder lades. „Ik vroeg aan de juf of ik ook zo'n setje naast zijn statafel mocht zetten. Dat was goed.” Een paar weken later klopte de juf weer bij haar aan. „Ze zei: nou heeft hij een statafel, gaat hij de hele tijd zitten.”

Op de school van haar dochters meet De Bruin, tevens praktijkdocent aan de TU Delft, elk jaar twee keer alle onderbenen om de leerlingen aan goed meubilair te zetten. Het resultaat is zichtbaar: de kinderen zitten veel rustiger in de

▲ In veel basisscholen zijn de tafeltjes te hoog. Dat kan leiden tot ernstige rugklachten. FOTO:HH

klas. „Ze wiebelen simpelweg meer als dat niet het geval is. Gaan staan, in hun stoel hangen, veranderen steeds van houding. Op zich is dat goed, omdat ze dan bewegen, maar dat moet niet zijn omdat ze een slechte basiswerkplek hebben.”

Onderbeenmeter

Met een meetlat 'Peter de Onderbeenmeter' kunnen scholen precies zien op welke stoel de kinderen horen. Houdingexperts zien echter dat veel leraren die meetlatten niet gebruiken. Formeel moeten ze twee keer per jaar controleren of het meubilair nog bij de leerling

past, maar ook dat gebeurt slechts mondjesmaat. „Kinderen zitten bijna nergens goed. Het is heel tijdrovend om die kinderen op te meten”, weet De Bruin. „En dan is er nog de logistiek. Scholen hebben geen voorraden van verschillende maten meubilair staan.”

Terwijl in het bedrijfsleven overal verstelbare stoelen en bureaus staan, zitten scholieren op standaard setjes. Die voldoen aan alle normen, maar worden vaak verkeerd gebruikt. „Dat is heel jammer, want er wordt veel geld in meubilair geïnvesteerd. Het begint ermee dat leraren weten hoe ze de

kinderen op een goede manier kunnen laten zitten”, zegt Margo van Hartingsveldt, lector ergotherapie aan de Hogeschool van Amsterdam. Nu krijgen pabo-studenten nauwelijks les over zithoudingen.

Er loopt een onderzoek naar het

“**Scholen hebben geen voorraden van verschillende maten meubilair staan**

—Renate de Bruin (adviseur)

gebruik van tafels waar kinderen staand aan kunnen werken. Een klas van een Leidse basisschool test zit- en statafels. Want naast rechtop zitten, is voldoende beweging belangrijk voor een kinderrug, stellen de experts. Zeker nu kinderen thuis ook minder buitenspelen en meer zitten. Van Hartingsveldt: „Als je weet wat rugklachten de maatschappij kosten naarmate mensen ouder worden, moeten we juist die jonge kinderen goed laten zitten en bewegen.”

Om kinderen in een betere houding te dwingen, biedt fabrikant Presikhaaf Schoolmeubelen voetenbankjes aan. Alle tafels en stoelen zijn even hoog. Leraren hoeven alleen de voetenbankjes goed in te stellen. „Ze werken steeds meer op verschillende plekken in de school, bijvoorbeeld op de gang of in de aula. Dat maakt deze problematiek lastig”, verklaart directeur Wim de Goei. Een voetenbankje kunnen de leerlingen eenvoudig meenemen, waardoor ze altijd op de juiste meubels zitten.

Op veel basisscholen staan echter stoeltjes en tafeltjes die al tientallen jaren oud zijn. Het meubilair is vaak het sluitstuk van de begroting, omdat de scholen moeite hebben de financiën rond te krijgen. De PO-Raad vindt het goed dat dit thema op school wordt besproken, maar wijst op de kosten. „Scholen komen nu al jaarlijks 375 miljoen euro tekort op de materiële zaken. Als we in schoolmeubilair investeren, stijgt dit tekort en gaat dat ten koste van andere onderwijszaken”, zegt woordvoerder Ad Veen.